

[Knud Lind]

være nogenlunde åbenbar for skibstilsynet. Sugerøret, som skulle hente vand op, var monteret på en sådan måde, at vandet skulle stå helt op i motorrummet, hvis det skulle nå op til sugerøret, så pumpen kunne pumpe det ud. Det var en enkelt lille ting, og 5 dage efter at et skib har fået farttilladelse – siger og skriver 5 dage efter – er det allerede i havsnød, og de svenske myndigheder konstaterer i Göteborg, at skibet ikke var sødygtigt på nogen måde.

Hvad gjorde man så med disse oplysninger, den svenske søforklaring, så ond og så lang som den var? Skibstilsynet kendte den. Tvindlederne kendte den. Skibstilsynet havde selv bestilt den. Industriministeren kendte den og henlagde den uden en eneste kommentar. Skibet var ikke manøvreedygtigt i en vindstyrke på 6–7. Som bekendt sank »Activ« i en orkan, det er omkring vindstyrke 12. Til søforhøret i Nyborg var skibsføreren og styrmanden, der havde afgivet søforklaring i Göteborg til de svenske myndigheder, slet ikke indkaldt. Dem havde man ingen lyst til at tale med.

Søforklaringen i Göteborg kunne også klarlægge Tvindlærernes store søkyndighed. I rapporten spørger man læreren, som underviser eleverne: »Har du sejlet med et større sejlskib før?« Svaret: »Jeg har sejlet engang med en flodbåd.« Det var alt. Det var altså vedkommende, der skulle undervise disse unge mennesker i at sejle med et sejlskib.

Det næste spørgsmål, man kunne stille sig, og det, vi taler om, hr. undervisningsminister og hr. industriminister, som ikke her . . .

Anden næstformand (Mette Madsen):

Man må ikke ikke tale direkte til ministre.

Knud Lind (FP):

. . . er jo sikkerheden, børnenes sikkerhed. Vi har tidligere talt om den psykiske terror, lad os se helt bort fra den, hr. Tinning, og lad os se på den mere materielle sikkerhed.

Et vidne kunne forklare, at man smed adskillige tons ballast ned i bunden af skibet. Ballasten har jeg her en prøve af fra fabrikken. Det vil ganske enkelt sige, at når den ballast lå og rullede rundt dernede, så var det skib ikke sødygtigt, det var nærmest blevet endnu værre, hvis der blot kom en smule vand ind. Fjerritslev Jernvarefabrik har været

så venlig at give mig en prøve af den ballast, der blev smidt derned. Det virkede ganske enkelt som det, man i gamle dage talte om med skræk: når lasten i et sejlskib, der sejlede med korn, forskubbede sig. Derfor var der al mulig god grund til at undersøge det skib, men på trods af vidneforklaring fra en skibstømmer er man nået til det resultat, at når skibstilsynet trods det, at det ikke havde gjort en eneste bemærkning om ballasten, trods det, at det ikke havde gjort en eneste bemærkning ved deres hovedsyn i 1981 om kalfateringen, det vil sige tætningen mellem plankerne, havde sagt, at skibet var lovligt, så var skibet sødygtigt. Man havde den frækhed at nævne, at disse jernbolte skam var lagt ind i nogle betonblokke, men alle og enhver kan se, at det intet har med jernbolte at gøre. Derfor var der måske god grund til for industriministeren at kigge på det, der hedder statens skibstilsyn. Når det har synet et skib, er det lige meget, i hvor ringe stand det skib er, så er det lovligt, og så er det sødygtigt. Anderledes kan det ikke blive. Jeg håber, at industriministeren, hvis han hører dette, vil se på skibstilsynet.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Hr. Knud Lind undrede sig over allerede i sit første indlæg, at han ikke kendte det radikale venstres holdning til den dagsorden, der er blevet foreslået. Jeg må sige til hr. Knud Lind, at det jo er almindeligt, at man først tager stilling til en dagsorden, når man har hørt ministerens redegørelse.

Det har vi gjort nu, og derfor skal jeg sige til hr. Knud Lind, at helt bortset fra, at hr. Knud Lind har foreslået en dagsorden, som for fremskridtspartiet er usædvanlig fremkommelig, så vil vi ikke kunne stemme for den, fordi dagsordenen er udformet, som om det ikke er en helt selvfølgelig ting, at regeringen, at ministerierne, at centraladministrationen følger udviklingen på de områder, hvor de har en forpligtigelse til det og et ansvar for det.

Efter at have hørt ministerens redegørelse mener jeg, at der ikke hersker tvivl om, at regeringen fører det tilsyn, den skal, ifølge de bestemmelser og bekendtgørelser, der gælder. Derfor skal jeg fremsætte følgende: